

AdRem

Nummer 2, Maart 2024, Jaargang 44

Inhoud

Wat er allemaal aan de hand was.....	2	Twee hobby's gemakkelijk te combineren	9
Uitnodiging praktijkavond	3	Steengoed	11
Plant van de maand januari	4	Met een boekje in een hoekje	13
Fotogalerij	7	Onder ons gezegd	14
Fotogalerij	8	Jaarprogramma 2024	15
Wilde mutanten	9		

Succulenta—Afdeling “De Achterhoek”

Opgericht september 1975

Bestuur

Verenigingsavonden:

Iedere tweede donderdagavond van de maand in "Kruidenhof te Mallum" In Eibergen. Aanvang 20:00 uur.

Contributie:

Lidmaatschap € 20,- per jaar. Te voldoen op IBAN nummer NL95RABO0189523832 t.n.v. Cactusvereniging De Achterhoek.

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 30,- contributie aan de landelijke vereniging "Succulenta" betaald worden.

Informatie:

Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Voorzitter:

Theo Rengelink
Geleijnsestraat 48
7009 KE Doetinchem
0314 324154

Secretaresse:

Annie Heijnen,
Kuipersweg 9
7107 BC Winterswijk
0543 564314

Penningmeester:

Diddy Hoogstraten
Rozenkamp 8
7151 VN Eibergen
0545 472778

Leden:

Trudy Welman
Julianastraat 17
7161 CP Neede
0545 295813

Jurrie Hardiek,
M. Krusemanstraat
122
7513 HM Enschede
053 4301499

Foto voorpagina: *Trichocereus atacamensis* (gemaakt door Theo)

Wat er allemaal aan de hand was

Hebben we toch nog iets van een winterperiode gehad, met gladheid en al. Ik heb de kas toch maar weer even iets verder ingepakt, -8 is me toch iets te gek. Gelukkig was dit maar van korte duur. Als ik dit schrijf hebben we 16 februari en de narcissen en de forsythia's zijn al bezig of het april is. Nu maar hopen dat het ongedierte in de kas nog niet denkt dat het al voorjaar is...

Vorig jaar schreef ik dat ik een motorpomp gekocht had om in de moestuin water te geven, dat was dus schijnbaar de weergoden verzoeken, want ik kreeg als dank eind december 30 cm. water op mijn hele moestuin te staan. De dahlia's heb ik maar snel uitgegraven om te voorkomen dat ze wegrotten. Op de plek waar de aspergeplanten staan kwamen er hele mooie belletjes in het ijs. Dit betekent helaas denk ik wel dat de wortels verrot zijn. Achter in de moestuin was een klein stukje bijna droog gebleven, dus daar ga ik de komende jaren mijn aspergebed maken. Ik zeg komende jaren, want ik moet de plantjes nog zaaien en het duurt drie jaar voordat ze productief zijn.

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

Met de cactussen gaat het wel goed, ik ben zo ongeveer halverwege met verpotten van de planten en schoonmaken van de tafels.

Ik heb in een verwarmd kasje paprika's en pepers voorgezaaid die al mooi kiemen. Alleen steken hier nu wat rouwvliegjes de kop op, dus ik ga maar eens aaltjes en bodemroofmijt bestellen. Dan kan ik voor 26 euro ook al mijn potplanten in huis behandelen en zijn we misschien eindelijk eens van die ellendige vliegjes af. Nu lijkt dat redelijk wat geld, maar als je zoveel verschillende planten hebt als ik, kun je de kosten verdelen over de planten en valt het best mee! (vraag van Saskia: "betalen die mee, ja?"). Ik heb ook zeldzame *Echium*'s en *Euphorbia*'s gezaaid en groenten als zomerprei en knolselderij, dus samen met de varens is het nog eens de moeite waard om te proberen.

Bij de meeste volwassen planten zijn ze alleen lastig, maar bij zaailingen kunnen ze kritieke schade veroorzaken aan het jonge wortelgestel. Door gele vangplaten bij de planten op te hangen kun je ze vroeg signaleren, maar het probleem bestrijden lukt alleen met gif of natuurlijke vijanden. Gif dat de larven in de grond doodt is al een tijdje niet meer verkrijgbaar en met Spruzit e.d. doodt je alleen de volwassen vliegjes.

Henk had vorig jaar aaltjes bij zijn cactuszaailingen gedaan en dat was erg goed bevallen en nu las ik dat de bodemroofmijten tegen rouwvliegjes ook tot 4 cm. diep in de pot actief op zoek gaan naar voedsel, onder andere wortelluis! Dit is dus eventueel ook nog een optie om van het voorjaar in de kas te gebruiken in combinatie met de andere roofmijten tegen spint en de gaasvliegjarven tegen (wol)luis. Wanneer ik die ga bestellen laat ik het wel even weten, als we met een paar mensen combineren zakken de kosten drastisch!

Het artikel plant van de maand januari stuur ik, in iets aangepaste vorm, ook naar de Succulenta en de Varenvaria (blaadje van de varenvereniging) ter publicatie. Het lijkt me wel leuk om bij verschillende plantenliefhebbers eens wat interesse te wekken voor andere planten dan de gedoodverfde lievelingen. Varens hebben dan wel geen stekels of bloemen, maar er zijn behoorlijk wat soorten die een xerophytisch (droogte-tolerant) leven leiden en zodoende veel aanpassingen ontwikkeld hebben als een C4/CAM-stofwisseling, niet heel veel anders dan bij onze oogappeltjes. Ik heb ze in Argentinië dan ook vaak naast elkaar zien staan.

Theo

Uitnodiging praktijkavond

Foto 1: Niet alle insecten zijn akelig.

De komende cactusavond in maart hebben we een praktijkavond. Diddy wil het binoculair meenemen, zodat we in een oogopslag luizennesten en spintmijten en dergelijke kunnen ontdekken. Als iedereen nu wat planten meeneemt waarop wolluis of spint of dopluis vermoedt wordt, kunnen we die mooi bekijken en daarna proberen te bestrijden.

Mijn plan is om een bak water te verwarmen met een waterthermometer erbij en dan planten 10 minuten onder te dompelen. Dit zou een beproefd recept zijn om bijzondere planten die je graag weer ontdaan van beestjes ziet schoon te krijgen. Dit lost ook verborgen nestjes, eitjes en larven op. Ik heb dit zelf nog nooit gedaan, maar heb dit uit het boek van Thomas Brand en volgens hem moet het goed werken, het word alleen vaak niet gedaan, omdat het zoveel werk is. Maar voor bijzondere planten die anders lastig schoon te krijgen zijn door bijvoorbeeld veel wol of een druk lichaam, is het het werk zeker waard.

Bij deze de oproep: Neem je bijzondere oude planten die je graag weer schoon ziet van wortelluis of ander ongedierte mee, dan gaan we dit avontuur samen aan!

Zorg dat de te behandelen planten met kale wortels zijn en het liefst al even (vanaf nu?) zo liggen, zodat ze bij eventuele beschadiging van de (haar)wortels eerst nog littekenweefsel kunnen maken voor we ze dompelen.

Ik neem een kratje kale planten mee, Diddy ook. En ik zorg voor een bak om het water in te doen, een pincet om planten eventueel te fixeren of op te pakken, en een waterthermometer. Als iemand nog een grote waterkoker of verwarmingselement heeft om snel een bak water mee op te warmen, neem hem mee zou ik zeggen.

Belangrijk is wel dat je ook een schoon kratje meeneemt om de planten in te doen na dompelen, we willen ze natuurlijk niet meteen weer door kruisbesmetting aan steken. De larven en eitjes zien we niet en kunnen overal op gaan zitten/vallen, dus werk schoon!

Ik weet dat het eng kan zijn om dit je oude planten aan te doen, maar weggooien vanwege wolluis, vinden ze ook niet grappig zullen we maar zeggen.

Theo

Plant van de maand januari

Trichocereus pachanoi

Foto 2: De complete cactus van Cees.

Deze maand een plant van Cees, aangezien de bijeenkomst van januari afgelast is in verband met de gladheid.

Dit verhaal begon toen ik 2018 lid werd van onze afdeling. Meteen de eerste avond kwam er een man naast me zitten die vroeg of ik nog plek had. Hiermee bedoelde hij (Cees Leyenaar) dat hij een goed huisje zocht voor zijn door 50 jaren hobby opgebouwde cactusverzameling. Daartussen zat in een van zijn 4 kassen een uit de kluiten gewassen *Trichocereus*, ik denk een *pachanoi* of *bridgesii*, met verscheidene armen van vele meters lang die zigzag door de spanten van de kas een houvast zochten.

Deze *Trichocereus* zijn zuilcactussen uit de Andes, met leden tot zo'n 7 cm. dik, blauw/groen en nauwelijks stekeltjes. In de natuur worden ze vele meters hoog met veel leden.

Echte bergplanten die in de winter als ze droog staan best een paar graden vorst kunnen hebben. De correcte naam is nu geloof ik *Echinopsis pachanoi* of *E. lageniformis*.

Dit exemplaar was een zeer oude plant in een veel te kleine pot. De lange leden heb ik er met een kapmes afgehaald, tot ik een wortel (in de vorm van de 20 cm. pot) met zo'n 6 leden tot een meter lang overhield.

Van de losse leden heb ik er enkele opgepot en een paar verkocht aan een stel hippies, die eten ze op vanwege de mescaline die ze bevatten. Volgens een van de genoemde hippies zijn deze cactussen de vaders van alle planten en wietplanten (hennep) de moeder van alle planten. Zulke uitspraken getuigen niet bepaald van enige kennis van de evolutie van planten, maar het klinkt leuk. Deze cactussen, in de volksmond San Pedro, worden al eeuwen in sjamanistische rituelen gebruikt om in contact met de goden te komen via hallucinaties (de zogenaamde trip). De hele voorstelling begint dan met hevig braken, ik sla deze even over, de planten zijn ook veel te mooi om te consumeren.

Omdat het al een heel oude en forse wortel was, heb ik hem in een 75 liter pot gezet, op een mengsel van een kwart kwartsand, een kwart grovere (> 6 mm) bims, een kwart turf en een kwart fijne (< 8 mm) lava. De pot staat sinds 2019 in het groeiseizoen, mei tot september, in mijn op het noordwesten gerichte achtertuin tussen de varenborders. De Cactus is zeer goed gegroeid, met een paar nieuwe uitlopers en zo'n 20 cm. groei per lid per jaar. Ik hoop dat hij gaat bloeien voordat de plant niet meer te verplaatsen is. In Cees zijn kas heeft hij vroeger al vaak gebloeid, maar altijd op meer dan 2 meter lid. Ze bloeien met wel 25 cm. grote witte bloemen, die voor 1 nacht openblijven en in de natuur waarschijnlijk door vleermuizen bevrucht worden. Dit bloeien heb ik zelf nog nooit in het echt gezien, dus ik ben benieuwd! In de winter staat hij in mijn kas, die vanaf -2 graden pas verwarmd wordt.

Foto 3: De varens.

Sinds begin 2020 zijn er kleine varentjes zichtbaar, die allemaal dicht tegen de cactus aangroeien aan de noordkant van de pot (ik draai mijn potten nooit). Al gauw kon ik enkele op (geslachts)naam brengen, te weten: *Polypodium vulgare* (Eikvaren), *Adiantum pedatum* (Venushaar), *Asplenium trichomanes* (Steenbreek), *Cyrtomium fortunei* (Ijzervaren) en iets wat op een *Polystichum* (Naaldvaren) lijkt. Ik ga ervan uit dat het deze soorten betreft aangezien er geen andere vertegenwoordigers van genoemde geslachten om heen staan en deze soorten zich vaker in de tuin verspreiden.

Sinds ze zichtbaar zijn geworden zijn ze goed gegroeid, zodat de pot nu goed gevuld is met varens. Ook is er iets later een bladverliezende *Dryopteris*-achtige (Niervaren) verschenen. Alle ouder-varens staan ergens in de borders rond de varenpot, zeg maar ongeveer in een straal van 2 meter. Alle genoemde soorten hebben zich wel op enig moment uitgezaaid in de tuin en

komen nu en dan ergens in de tuin te voorschijn. Zoveel verschillende soorten zo dicht bij elkaar had ik echter nog nooit gezien.

De *Asplenium scolopendrium* (Tongvaren) is eigenlijk de enige die ik verder wel in de tuin zie opkomen, alleen in deze pot niet. De tongvaren zaait zich wel redelijk enthousiast uit in de muurtjes van de borders en op de stam en pot van mijn *Dicksonia fibrosa*, die in het groeiseizoen naast de cactuspot staat.

Foto 4: Bloeiende *T. pachanoi* (foto Hoogstraten)

Mijn cactussen geef ik in het groeiseizoen 1 keer per maand regenwater, met drie keer per jaar een beetje (maximaal de helft van de geadviseerde hoeveelheid)cactusvoeding. Ik geef altijd weinig mest in de hoop dat de cactussen zo veel mogelijk lijken op de planten in de natuur, dus lekker kort en gedrongen blijven (ahum..). De potten die buiten staan geef ik alleen water als het langer dan een maand droog is, wat in de praktijk nauwelijks voorkomt. In een zomer zoals 2023 betekent dit wel dat de cactus erg veel water en weinig voeding krijgt, maar zolang de pot goed draineert en de plant goed aan de groei is, kan hij dit prima aan.

Ik denk dat de combinatie van het substraat en de plek waar de pot in het groeiseizoen staat (alleen 's middags zon) er voor zorgen dat er een geschikte plek ontstaat voor het kiemen van varentjes. Het helpt natuurlijk ook dat er volwassen varens naast de pot staan die zeer kwistig met sporen strooien. Het arme substraat zorgt ervoor dat er (bijna) geen andere planten kiemen die voor concurrentie zorgen.

Helaas heeft Cees dit allemaal niet meer mee mogen maken, hij is zoals we weten voorjaar 2020 overleden. Zijn liefde voor de planten leeft niet alleen voort in alle bijzondere en oude

planten die ik nu mag verzorgen, maar ook in de verhalen die deze vergezellen.

Aangezien er van elke varen meerdere exemplaren groeien denk ik dat ik volgend jaar er toch wat uithaal omdat de pot anders wel heel vol word. Of de sporelingen dat gaan overleven weet ik niet, in dit geval vind ik het welbevinden van de cactus en zijn varenvriendjes belangrijker dan het vermeerderen van mijn varenbestand.

Theo

Fotogalerij

Verzorgd door Theo.

Foto 5: *Aylostera azurduyensis*

Foto 6: *Aylostera densispectinata*

Foto 7: *Aylostera narvaecensis*

Foto 8: *Copiapoa hypogea* zaden

Foto 9: *Chinopsis obrepanda*

Foto 10: *Yavia cryptocarpa*

Fotogalerij

Verzorgd door Trudy.

Foto 11: *Alainopsis schooneesii*

Foto 12: *Crassula Morgan s Beauty*

Foto 13: *Haworthia comptoniana*

Foto 14: *Haworthia emelyae var. picta*

Foto 15: *Haworthia magnifica var. atrofusca*

Foto 16: *Haworthia truncata*

Wilde mutanten

Trichocereus atacamensis (pasacana) gevariëgeerd

Foto 17: *T. atacamensis*, gevariëgeerd.

Deze bijzondere *Trichocereus atacamensis* zag ik in het noorden van Argentinië, in de Questa de Miranda. Volgens mij zag Gerrit Melissen hem tijdens het voorbijrijden en zijn we teruggereeden om hem te bekijken. Hij stond iets van de weg af in knalrode zandsteen. Sommige leden waren helemaal geel en aan de achterkant was te zien dat iemand er een stuk afgesneden had.

Dit soort planten kun je alleen ongeslachtelijk, dat wil zeggen door te stekken, vermeerderen. Ik heb nog een aureool afgesneden om thuis te enten, maar die is natuurlijk verdroogd in die hitte.

Dit was toch wel met afstand de grootste gevariëgeerde succulent die ik ooit in het echt (wild) heb gezien. Ik denk niet dat de plant een goede reden heeft om zo'n groot stuk van zijn fotosynthese oppervlak op te geven, ik denk meer dat het

een genetisch defect is dat zorgt voor gestoorde bladgroenaanmaak (of toch volgens prof. Lothar Diers).

Deze plant was even hoog en groot als de hem omringende planten en zat bovenin vol met bloemknoppen, dus veel last lijkt hij er niet van te hebben.

Theo

Twee hobby's gemakkelijk te combineren

Het nieuwe jaar is niet al te goed begonnen. Precies op onze donderdag moest het ijzelen. Maar dat is het risico van de winter. Maar dan doe ik de nieuwjaarswensen maar op deze manier.

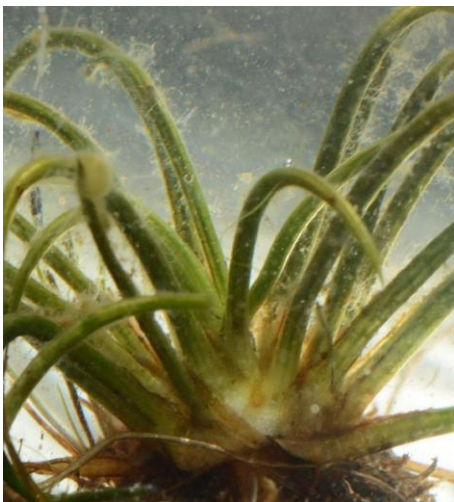

Foto 18: Grote biesvaren

En nu weer 3 planten uit ons eigen land. Als eerste de Grote Biesvaren (*Isoetes lacustris*) uit de familie van de Biesvarens (*Isoetaceae*). Een vaste plant met een rozet die in Nederland op de rode lijst staat als zeer zeldzaam. Hij komt alleen nog voor in vennen in de buurt van Oisterwijk. De plant groeit op voedselarme zandgrond. De plant groeit onder matig zuur water. Hij kan tot 30cm hoog worden en vormt zijn sporen in juli tot in september. Vaak wordt hij samen aangetroffen met de Stelebiesvaren (*Isoetes echinospora*). *Isoetes* komt van het Griekse *isos* wat gelijk betekend en *etos* wat jaar betekend. Omdat ze het hele jaar groen blijven. *Lacustris* betekend in het water groeiend.

De tweede deze maand is Duinbergvlas of Liggendbergvlas (*Thesium humifusum*) uit de Sandelhoutfamilie (*Santalaceae*). Het is een vaste half parasiet die als voederplant Walstro gebruikt.

Foto 19: *Thesium humifusum*

Deze plant staat ook op de rode lijst als zeer zeldzaam en komt nog voor in de buurt van Katwijk.

De plant houdt van droog, voedselarm, neutraal tot licht kalkrijk, niet verstoord duinzand.

De witte bloempjes verschijnen in juni en juli en de plant wordt tot 30cm hoog. *Thesium* is vernoemd naar Theseus uit de Griekse mythologie, de held van Athene en Attika. *Humifusum* betekend op de grond liggend.

De derde plant is de Pijpbloem (*Aristolochia clematidis*) uit de Pijpbloemfamilie (*Aristolochiaceae*).

De Pijpbloem is een kruidige vaste plant met een fruitige geur. De plant komt uit het Middellandsezee gebied en heeft zich naar het noorden verspreid. Hij komt in grote groepen voor door zijn wortelstokken en wordt tot 90cm hoog. De wortels bevatten 1% aristolochiazuren die bij inname de nieren beschadigen (de bladeren ook al is dat maar 0,1%). Tevens is het kankerverwekkend. De plant werd gekweekt, dat is de reden van verplaatsing naar het noorden, omdat het gebruikt werd voor wondgenezing en tegen eczeem. Ook werd hij gebruikt om geboorte te bespoedigen en om abortus op te wekken. *Aristolochia* is afkomstig van het Griekse *aristos* wat uitmuntend betekend en *locheia* wat geboorte betekend. *Clematidis* verwijst naar de *Clematis* (Bosrank).

Foto 20: *Aristolochia clematidis*

Foto 21: *A. clematidis* detail bloem

Dit was het weer tot de volgende bijeenkomst.

Jur

Steengoed

Helleborus

Half februari staan al een aantal struiken in bloei en de meesten geuren ook. Voor de struiken *Edgeworthia chrysantha* 'Grandiflora', *Chimonanthus praecox*, *Mahonia*, *Viburnum bodnantense* 'Dawn' en *Camellia japonica* is het een normale tijd om in bloei te staan. Dit geldt ook voor de bolgewassen *Crocus*, *Iris reticulata* en *Eranthis cilicia*, die al een paar weken bloeien. Dit jaar zijn *Bergenia* en *Primula* 'Wanda' er ook vroeg bij. De laatste bloeit al vanaf december.

Foto 22: *Helleborus orientalis*

Helleborus orientalis en *Helleborus* 'HGC Josef Lemper' staan nu ook in volle bloei, de laatste staat al 17 jaar in de tuin. Twee jaar geleden zijn op de NRV-tuinmarkt nog twee naamloze exemplaren aangeschaft die nu een maand eerder bloeien dan vorig jaar, de zachte winter zal hier o.a. debet aan zijn. Begin december waren de bloemknoppen al zichtbaar en is het meeste oude blad van de planten al verwijderd. De sneeuwdagen en de nachtvorsten zijn ze goed doorgekomen. *Helleborus* 'HGC Josef Lemper' heeft witte bloemen met een groen tintje.

De nieuwe naamloze orientalis hybriden hebben gevulde bloemen. Bij de ene plant zijn de bloemen wit en aan de binnenkant bezet met fijne, purperrode spikkels. Bij de andere plant zijn de bloemen rood tot zwart met donkere streepjes. De kleur is volgens mij afhankelijk van het weer. Want dit jaar zijn de bloemen heel donker rood tot zwart vergeleken met de plant op de foto. De bloemen worden al druk bezocht door bijen. Zij zorgen ook voor de bestuiving. De uitgebloeide bloemen verwijder ik om zaadvorming te voorkomen. De planten worden dan niet uitgeput.

Helleborussen verlangen een kalkhoudende humusrijke voedzame bodem. Ze doen het goed op een half beschaduwde plaats met voldoende vochtige bodem bij heesters en bladverliezende bomen, maar zon verdragen ze ook als de plek niet te warm en te droog wordt. De planten houden niet van een winderige plek, struiken en bomen geven bescherming. De habitat van *Helleborus* is ook onder struiken en bomen. Omdat de planten hartje winter al knoppen hebben is het gewenst dat de planten niet in de ochtendzon staan om beschadigingen te voorkomen. Een eenmaal goed gevestigde *Helleborus* heeft vanwege de vlezige wortels een hekel aan verplanten.

Zoals alle planten uit de ranonkelfamilie (*Ranunculaceae*) zijn ook alle delen van de *Helleborus* giftig.

Al vroeg in het jaar, zodra de bloemknoppen goed zichtbaar zijn, knip ik de bladeren af. Dat heeft twee redenen, de bloemen zijn dan als ze bloeien goed zichtbaar en met het blad verwijder je ook eventueel sporen die de zwarte bladvlekziekte veroorzaken.

Foto 23: *Helleborus orientalis*

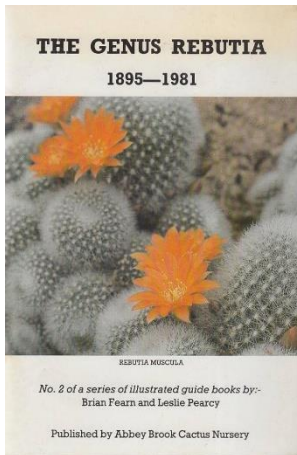
Foto 24: *Helleborus foetidus*

Ooit hebben *Helleborus foetidus* en *Helleborus argutifolius* in de border gestaan, maar een verhuizing naar een andere plaats in de tuin hebben ze niet overleefd. *Helleborus argutifolius* is inheems op Corsica en Sardinië. *Helleborus foetidus* is inheems in Midden- en Zuid-Europa en delen van Engeland en Duitsland. *Helleborus orientalis* is afkomstig uit het gebied rond de Zwarte Zee.

Trudy

Met een boekje in een hoekje

The genus *Rebutia* 1895 – 1981

Dit keer bespreek ik een boekje dat ik van Jos geleend heb met bovenstaande titel.

Het betreft hier een klein formaat boekje met 80 pagina's dat in het Engels geschreven is door Brian Fearn en Leslie Pearcy. Jos had dit boekje onlangs aangeschaft bij de tweedehands boeken boedel van Theo Heijnsdijk. Dit boekje kostte 5 of 7,50 euro en heeft hij tezamen met wat andere boeken ineens aangeschaft, zodat de verzendkosten per boek wel mee vielen.

Het boekje is uitgegeven door een cactuskwekerij uit Engeland, te weten Abbey Brook Cactus Nursery.

Het boekje behandelt heel mooi eerst de geschiedenis van het geslacht, wie heeft hem beschreven en hoe. Dit geeft heel mooi schematisch en chronologisch aan welke onderfamilies er zijn ontstaan en door wie deze benoemd zijn. Zo helpt dit boek zeker als je begint met dit geslacht, om een schifting op basis van kenmerken te maken.

Dat er na 1981 nog veel gebeurd is op het gebied van *Rebutia*'s, inclusief nieuwbeschrijvingen en omvormingen binnen *Rebutia* (de meeste heten nu *Aylosteria*) neemt niet weg dat dit een onmisbare kijk op het begin van het geslacht geeft en, samen met de werken van Rausch en Pilbeam, een aardig goede indeling in groepen geeft, die vaak nog (gedeeltelijk) zo ingedeeld zijn.

Er word ook een korte inleiding tot het verzorgen van deze planten en ziektes e.d. gegeven, maar het leukst vond ik persoonlijk toch wel een opsomming van alle veldnummers en bijbehorende informatie, tot 1981 uiteraard.

Als je verdere informatie van (nieuwere) veldnummers zoekt, zijn die op internet te vinden onder:

Cactus and Succulent Field Number Query. Als je de onderstreepte rij Engelse woorden zo invoert op Google, stuurt hij je vanzelf naar een website waar je alle veldnummers in kunt voeren. De informatie op deze site word meestal door de veldlopers zelf verstrekt en ene Ralph Martin beheert de site.

Al met al is het een leuk boekje met veel informatie die nooit verouderd, dat de foto's zwart/wit zijn mag de pret niet drukken, er zijn tegenwoordig genoeg mooie kleurenfoto's van onze lievelingen te krijgen via internet en anders maken we ze toch gewoon zelf of kijk je in de AdRem!

Zoals gezegd, het boekje is van Jos en mogen ook jullie vast van hem lenen.

Theo

Onder ons gezegd

Wegens extreme gladheid is de bijeenkomst op 11 januari niet doorgegaan.

Verslag van de bijeenkomst en jaarvergadering op donderdag 8 februari 2024. Het jaarverslag en financieel verslag worden onder dankzegging goedgekeurd. De kascommissie bestaande uit Jos Bentert en Philip Deumer heeft de boeken in orde bevonden. We zijn er iets op achteruit gegaan maar dat komt hoofdzakelijk door de hoge bankkosten.

In het bestuur is Annie Heijnen, de secretaresse, aftredend en herkiesbaar. Aangezien niemand zit te springen om het over te nemen, blij ik het maar gewoon doen.

Na dit officiële gedeelte gaat Trudy Welman een lezing houden over Sardinië. Trudy en Ben zijn 3 weken op Sardinië geweest. In het eerste jaar zijn ze het eiland rondgereden en de volgende keer hebben ze de route andersom gereden. Ook veel gefietst. De planten bloeien maar een korte tijd, daarna wordt het al gauw te heet. We zien o.a. een botanische tuin met veel succulenten die er allemaal prachtig uitzien en zo schoon alles. Ook mooie landschappen, oude gebouwen en rotsen. Bij zonsondergang wordt alles rood, heel apart. Een mooie lezing, goed voorbereid en goed verteld.

Bij de koffie hebben we een lekkere traktatie gehad van Henk Viscaal. Elly en Henk zijn 60 jaar getrouwd. De plant van de maand is een *Ariocarpus*, het verhaaltje mag Henk Viscaal schrijven. Tonnie Woerts krijgt 19 februari een nieuwe heup, we wensen haar veel succes en een voorspoedig herstel. Bertus en Lies Scholten komen op 2 mei als een soort afscheid op de tuinavond bij Diddy.

Annie

Foto 25: Belangstellende leden bij de lezing van Trudy op 8 februari 2024.

Jaarprogramma 2024

Januari	11	Lezing Trudy Welman over Sardinië.
Februari	8	Jaarvergadering. Plantbespreking..
Maart	14	Praktijkavond. Vermeerderen, zaaien etc.
April	11	Vervolg praktijkavond.
Mei	2	Tuinbezoek Diddy Hoogstraten.
	25	Reisje
Juni	13	Lezing van Henk Viscaal.
Juli	11	Tuinbezoek fam. Heijnen en misschien bezoek Garten Picker..
Augustus		Vakantie
September	12	Lezing Gert Ubink.
Oktober	10	Gastspreker.
November	14	Ruilavond.
December	12	Praat- en foto-avond.

Open Dag

Zaterdag 6 april 2024

Mijnsherenweg 20

1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326889

